

Zagreb, 14. prosinca 2017.

ZA:

Vlada Republike Hrvatske, Trg svetog Marka 2, 10 000 Zagreb
Hrvatska banka za obnovu i razvitak, Strossmayerov trg 9, 10 000 Zagreb

OTVORENO PISMO VLADI REPUBLIKE HRVATSKE I HBOR-u

Vlada Republike Hrvatske na jučerašnjoj sjednici je donijela [odluku](#) o preuzimanju duga Vrhbosanske nadbiskupije prema Hrvatskoj banci za obnovu i razvitak (HBOR), za kredit koji HBOR nije smio odobriti, i to na nekretnini koju je država Nadbiskupiji prepisala.

Nije samo preuzimanje duga čija glavnica iznosi 3.057.692,81 uvećano za kamatu po stopi od 5,5% godišnje od dana sklapanja ugovora o kreditu 2007. godine problematično; naime, **2007. g. Vrhbosanska nadbiskupija dobila je kredit od HBOR-a u iznosu od 3.559.547,08 EUR i kao osiguranje za kredit stavila hipoteku na vrt, vinograd i zgradu** upisanu kod Općinskog suda u Dubrovniku (zemljišnoknjižni odjel Dubrovnik, katastarska općina Gruž).

Nakon toga, **2010. godine, Vrhbosanska nadbiskupija i HBOR sklapaju *Dodatak prvotnom ugovoru* i upisuju na istoj nekretnini još jednu hipoteku u iznosu od 4.509.934,39 EUR.**

Jučerašnja odluka Vlade navodi da će za povrat tog duga Vrhbosanska nadbiskupija prodati HBOR-u navedenu nekretninu za vrijednost od 1.088.350,00 EUR, čime će glavnica duga biti smanjena na 1 969 342 eura plus kamate, a taj iznos će HBOR-u vratiti ni manje ni više nego Vlada RH, odnosno građani Republike Hrvatske.

U ovoj odluci, o preuzimanju duga ima nekoliko izuzetno suspektih radnji Vlade i HBOR-a spram Vrhbosanske nadbiskupije i stoga **Centar za mirovne studije postavlja pitanje Vladi i HBOR-u:**

- Na temelju čega je HBOR inicijalno dao kredit subjektu koji nije registriran u RH i koji nije poslovni subjekt nego vjerska institucija te iz kojeg programa HBOR-a je kredit odobren?
- Vrhbosanska nadbiskupija je navedenu nekretninu u Dubrovniku stekla krajem 2007.g., dakle u vrijeme podizanja kredita, i to tako da je ta nekretnina iz društvenog vlasništva prepisana u vlasništvo Vrhbosanske nadbiskupije, a ne na temelju kupoprodajnog ugovora nego odredbi Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima koja reguliraju pretvorbu društvenog vlasništva. Dakle, Vrhbosanskoj nadbiskupiji iz društvenog vlasništva je dana nekretnina koja je pretvorbom trebala postati nekretnina u vlasništvu Grada Dubrovnika ili Republike Hrvatske, potom je na temelju te nekretnine (koju nije platila, otkupila, niti išta slično) dobila dva kredita od HBOR-a - a sada kada kredit nije uspjela vratiti zemljište „prodaje“ HBOR-u, a ostatak duga će platiti građani RH. Na temelju čega je ta nekretnina dana u vlasništvo Vrhbosanske nadbiskupije 2007.g., te zašto se sada nekretnina na kojoj je hipoteka prodaje HBOR-u, umjesto da HBOR provede ovrhu na nekretnini kako se to radi inače prema „običnim građanima“? Zašto bi građani RH otplaćivali kreditno dugovanje pravnog subjekta koji nije niti trebao dobiti kredit HBOR-a, jer ne odgovara osnovnim uvjetima za kreditiranje?
- Ako Vlada tako velikodušno plaća dugovanja crkvenim organizacijama iz drugih zemalja, hoće li i svojim građanima omogućiti da izbjegnu ovrhu prodajom nekretnine izravno vjerovniku, čime bi se izbjegla dražba na kojoj se nekretnine građana prodaju i za 50% procijenjene tržišne vrijednosti, i hoće li im omogućiti otplatu razlike u dugovanju? Temeljem čega je Vlada odlučila baš ovom subjektu platiti dug prema HBOR-u, a drugima nije?

Srdačno,

Centar za mirovne studije